

Marcos Cortada Moriana treballa en totes les dimensions de l'arquitectura. Es mou tant pel món de l'urbanisme, com en el de l'edificació i, a escala molt més petita, en l'interiorisme.

Volem que ens parli, ja de bon començament, del que entén ell per arquitectura i respon: **"M'és difícil de definir-la, però si hagués d'escollir un camí, diria que és un bé públic, un servei a la societat, a la persona, i que per tant no pot ser utilitzada de forma egoista. Assenyalaria també que és allò que permet estructurar els espais per al desenvolupament dels éssers humans"**. Aquesta preocupació pel vessant social de la disciplina el porta a afirmar: **"És quelcom que s'ha de cuidar, que s'ha de tractar amb cura, amb molt d'interès, i allunyar de la idea especulativa, encara que desgraciadament això és complicat"**.

A en Marcos el preocupa la imatge actual de la ciutat, i així ho expressa: **"No m'agrada la ciutat en el seu plantejament actual, tot i que penso que ja hem entrat en un procés dinàmic en què arribarem a construir ciutats més a l'escala humana, que seran molt millors perquè l'ésser humà s'hi senti més persona"**. El tipus de ciutat que proposa és el següent: **"Una ciutat més oberta, com algunes de Sudamèrica, que són molt grans, però que no donen la sensació d'aglomeració. Vaig viure dos anys a Buenos Aires, i puc dir que, amb l'excepció del centre, sap compaginar molt bé habitatge i naturalesa. Tinc molt bon record d'aquesta estada, perquè m'atreu molt l'Argentina com a país i vaig treballar amb arquitectes de gran categoria professional i humana"**.

Té clar, tanmateix, que aquesta idea xoca amb la ciutat antiga europea, i continua: **"Les ciutats d'Europa creixen al voltant d'un nucli històric important, i crec que aquest s'ha de conservar i respectar per tot el que significa com a origen primer de la ciutat, però també crec que cal buidar l'entorn. És necessari deixar que la gent s'expandeixi, i d'aquesta manera evitar les aglomeracions, que porten a l'estrès i a la violència, o a sortir de pressa i corrent el cap de setmana cap a un entorn més natural"**. Obviament es tracta d'intervenir sobre el creixement, però això no ens sembla senzill: **"S'ha comprovat que una ciutat que passa dels tres-cents mil habitants, ja no és manejable. Penso que es poden evitar els grans centres de pobresa a les ciutats expandint els pols de desenvolupament cap al medi natural, és a dir, no concentrant a les grans ciutats els mitjans de producció. Això passa per fer una xarxa de comunicacions adequada"**. Qui té les armes suficients per fer aquests canvis que, per al nostre arquitecte, són necessaris és l'Administració, però també la voluntat dels ciutadans: **"Considero que no fem la pressió necessària, que ens acomodem massa, que seguim els camins traçats en comptes d'obrir-ne de nous, i que les tecnologies modernes possibilitarien fer una planificació molt millor i no les aprofitem"**.

En Marcos, malgrat que està interessat i treballa esporàdicament en temes d'urbanisme, dedica la major part del seu temps a l'edificació d'habitatges: **"Faig molts conjunts residencials, treballo bàsicament per a promotor, però em reservo també un espai per al client**

particular". Aquest fet no respon a cap descontent amb el sector de la promoció: **"Jo mantinc molt bones relacions amb aquests clients. He arribat amb la majoria a una relació d'amistat que em permet exposar les meves idees, dialogar-les i a vegades deixar-me influir també per la seva lògica, que sol ser força eficaç"**. A més, no creu que aquest tipus d'arquitectura no respongui a les demandes generals de la població: **"No crec que es pugui afirmar que el producte s'imposi al consumidor final i que ell en sigui totalment allè. Penso que el promotor necessita vendre aquells pisos i que, per tant, fa un estudi de mercat, i malament va el que no ho fa, o sigui que d'alguna manera l'estàndard futur d'aquell habitatge també entra en el seu disseny. I tots coneixem exemples d'edificis que no s'han venut perquè no han agradat o no s'han entès"**.

L'interiorisme també és un tema que interessa molt al nostre convidat. És la dimensió més petita de l'arquitectura i també l'atreu enormement, encara que no hi pot dedicar tot el temps que voldria: **"S'està convertint en una especialitat. Hi ha encara pocs arquitectes que s'hi dediquen, però penso que és una faceta de la nostra feina que no podem rebutjar. És treballar el detall, l'acabat, donar una resolució global a una obra que has projectat"**.

El protagonista d'aquest escrit va treballar també durant una etapa relativament llarga per a una empresa en una enginyeria d'àmbit nacional i internacional, i en valora per sobre de tot l'experiència que hi va adquirir: **"Vaig fer un ventall molt ampli de projectes, des d'una minicentral hidroelèctrica fins a complexos turístics, passant per habitatges. Va ser molt gratificant"**.

Volem parlar directament de l'obra d'en Marcos, de projectes concrets de què se senti orgullós, i ho té molt clar: **"M'agradaria destacar sobretot les meves darreres obres, perquè encara que no renuncio de cap manera a les primeres, aquestes són més madures i he tingut l'oportunitat de desenvolupar tres projectes molt interessants"**. I continua donant-ne detalls: **"El primer es diu Les Terrasses de Botafocs i és un edifici d'apartaments de luxe de més de vint-i-cinc mil metres quadrats, en un lloc paradisiac com és Eivissa. Un altre són les Torres Cerdà a Barcelona, un complex d'oficines i comercial, i la urbanització del parc que les uneix a la plaça. I, el darrer, i en una escala menor, és el meu propi habitatge"**.

És tota una satisfacció i una garantia que algú es pugui dissenyar la seva pròpia casa, i en Marcos ho sap molt bé: **"Té un entorn magnífic, enmig d'una pineda i enfront del mar i la vaig fer al meu gust i al de la meva família. De fet, s'adapta a les meves necessitats, tant professionals com familiars, i me'n sento orgullós. A més, l'Ajuntament me l'ha reconegut seleccionant-la per aparèixer en un llibre de prestigi que es va publicar sobre el municipi"**.

En Marcos Cortada Moriana sempre s'havia sentit atret per l'arquitectura finlandesa i circumstàncies de la vida el van portar a escollir esposa en aquell país. Junts viuen amb els seus sis fills davant mateix de la platja de Gavà i, encara que Marcos Cortada assegura que no els pressionarà perquè siguin arquitectes, de ben segur que algun d'ells seguirà les seves passes.

“L’arquitectura és un bé públic, un servei a la societat, a la persona, i que, per tant, no pot ser utilitzada de forma egoista. També és allò que permet estructurar els espais per al desenvolupament dels éssers humans”

Marcos Cortada - Gavà (Baix Llobregat)